

ע"פ 22851/01/18 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו סארה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

עפ"ג 22851-01-18

המערערת

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

המשיב

אחמד אבו סארה

ע"י ב"כ עו"ד אמיר נבון

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט שמואל הרבסט) מיום 26.11.17 בת"פ 46321-07-15.

כללי

1. המשיב הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ובעבירה של סחר והספקת סמים מסוכנים. על המשיב הוטלו העונשים הבאים: 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי ופסילה על תנאי מהוצאת רישיון או החזקה בו למשך 6 חודשים על כל עבירה לפי פקודת הסמים, למעט עבירה של שימוש בסם או אחזקתו לצריכה עצמית, חודש מאסר על תנאי על עבירה של שימוש בסם או אחזקתו לצריכה עצמית וקנס בסך 3,000 ₪. הערעור מופנה כנגד קולת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 14.7.15 בשעה 19:40, עת נהג המשיב ברכבו בכביש תל אביב ירושלים, החזיק בדפנות תא המטען של רכבו 8.5 יחידות סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 8,325.42 גרם ברוטו. ביום 5.7.15 מכר המשיב לאחר סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 25 גרם בתמורה לסך של 900 ₪, וכך עשה גם במספר הזדמנויות עובר למועד זה.

טענות הצדדים

3. המערערת עותרת להחמרת עונשו של המשיב ולהטיל עליו עונש ההולם את נסיבות המקרה. לעמדת המערערת, גזר הדין אינו מייחס את החומרה הראויה לעבירות, הוא חורג באופן ניכר מהעונש ההולם תוך שהוא מעדיף

את אינטרס שיקומו של המשיב, בהתעלמו מיתר תכליות הענישה באופן שאינו מידתי ואינו מקיים את עיקרון ההלימה. לעמדת המערערת, המלחמה בנגע הסמים צריכה לקבל ביטוי בענישה מחמירה, וגם אם המשיב עבר הליך טיפולי מוצלח, אין בכך כדי להצדיק סטייה לקולה ממתחם הענישה, אלא, לכל היותר, להתחשב בכך במסגרת המתחם. זאת, במיוחד בנסיבות דנן, העוסקות בכמות גדולה של סמים שנתפסו אצל המשיב, בניצול מצדו את התמכרותו של אזרח לסמים, בהישנות המעשים וברוח אותו גרף המשיב. לפיכך, עותרת המערערת להטיל על המשיב עונש הולם ומחמיר יותר. לאחר שבית משפט קמא קבע מתחם ענישה שבין 22 ועד 48 חודשי מאסר ולמשיב הרשעות נוספות, לא היה מקום לסטות מהמתחם גם כאשר קיים שיקול שיקומי כאשר קיימים, בנוסף, שיקולי גמול והרתעה.

ב"כ המשיב הדגיש את השינוי המהותי שעבר המשיב, כאשר בית משפט קמא נתן חסותו להליך שיקומי שנמשך 3 שנים. השינוי היה קיצוני: המשיב נקט בדרך חדשה בחיים על אף נסיבות חיים קשות, לא פשוטות, כפי שפורט. המשיב התדרדר לשימוש בסמים, אלכוהול והימורים על רקע מצבו, מצב ממנו נחלץ. בנוסף, המשיב היה במעצר 4 חודשים ולאחר מכן נכנס להליך שיקום מרשים, במסגרתו השלים ארבעה קורסים במכינת אוניברסיטה (הוגשו מסמכים). זאת ועוד, לאחר ניסיונות רבים, נולד בן נוסף (למשיב כיום 4 ילדים). בנוסף, ראוי לקבל תסקיר משלים לתקופה מאז מתן גזר הדין.

לאור כל אלה, יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המשיב, יליד 1978, עולה כי הינו נשוי ואב לשלושה ילדים, מכור לסמים ולהימורים בעקבות משברים משפחתיים שנסיונותיהם פורטו, ובכללם, מות בתו. בעברו הרשעה משנת 2001 בעבירות התחזות, אלימות וביטחון, בגינה נדון למאסר בפועל בן 16 חודשים. המשיב קיבל אחריות על ביצוע העבירות והביע צער, הוא שולב בטיפול אינטנסיבי במרכז יום במשך כתשעה חודשים, ובנוסף קיבל טיפול פרטני. המשיב התמיד ושיתף פעולה באופן מלא, בדיקות לגילוי סמים שמסר למן חודש אוגוסט 2016 נמצאו נקיות. שירות המבחן התרשם כי המשיב עבר תהליך משמעותי לעריכת שינוי מהותי באורחות חייו והוא מגלה מחויבות רבה. הומלץ להטיל עליו צו של"צ בהיקף של 300 שעות וצו מבחן למשך שנה וחצי.

דין

6. לחובת המשיב נזקפת חומרת העבירות שביצע. המשיב נתפס כשבחזקתו כמות גדולה של סם במשקל העולה על 8 ק"ג, מחולק ומוכן להפצה. המשיב הסתיר את הסם בדופן תא המטען באופן המעיד על תכנון מראש ותחכום מצדו, ועל כך שהבין את הפסול במעשיו. כמו כן, במספר הזדמנויות עובר למועד זה, מכר המשיב סם במשקל 25 גרם לאחר תמורת סכום כספי נכבד. העבירות, בהן הורשע המשיב, הן מן החמורות במדרג עבירות הסמים, בשל חלקם המרכזי של מוכרי הסם בהפצת נגע הסמים בחברה. בית משפט קמא פירט את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של המשיב ואת מידת הפגיעה המשמעותית שנגרמה ועמד על כך שהמלחמה בסמים מחייבת ענישה מרתיעה, בה גוברים שיקולי ההרתעה על שיקולים אישיים של הנאשמים בעבירות אלה. כמו כן, לחובת המשיב נזקף גם עברו הפלילי, שלא הרתיע אותו מלעבור על החוק פעם נוספת. מנגד, המשיב הקים משפחה ותיפקד באופן נורמטיבי ונראה

כי לרצף המשברים המשפחתיים הטראגיים שפקד את המשיב, ובכללם מות בתו בת הארבע לאחר מחלה ומות אחותו לאחר שהמשיב טיפל בה, היתה השפעה קשה על הדרדרות מצבו שעמדה ברקע לביצוע העבירות דנן, כפי שעלה מתסקיר שירות המבחן. המשיב הודה בביצוע העבירות, קיבל אחריות והביע חרטה ובושה. בהודאתו תרם המשיב לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים. הוא לקח חלק בהליך טיפולי ממושך שארך יותר משנה ועבר הליך שיקום מדורג, ממושך ומשמעותי. הוא נגמל מסמים, מאלכוהול ומהתמכרותו להימורים, החל ללמוד, לעבוד ולדאוג למשפחתו. שירות המבחן העריך כי שליחת המשיב למאסר תימנע את המשך השתלבותו בתעסוקה, שהנה גורם משמעותי להמשך שיקומו. מכלול השיקולים לקולה יש בו להוביל להקלה בעונשו של המשיב, הקלה משמעותית אולי, אך לא בטווח אותו נקט בית משפט קמא. על כן, הערעור מתקבל במובן זה שעונש המאסר בפועל יעמוד על תקופת שבעה חודשים בניכוי ימי מעצרו.

המשיב יתייצב לריצוי עונש המאסר בבית המעצר ניצן ביום 11/10/18 עד השעה 10:00.

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ט, 16 ספטמבר 2018, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד